

عنوان مقاله:

مطالعه فلور، شکل های زیستی و پراکنش جغرافیایی گیاهان در منطقه هزارجریب بهشهر (مطالعه موردی: مراتع سرخ گریوه)

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی تغییر اقلیم و گاهشناسی درختی در اکوسیستم های خزری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ماندانا محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

زینب جعفریان - دانشیار گروه مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

رضا تمرتاش - استادیار گروه مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

منصوره کارگر - اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان البرز

خلاصه مقاله:

امروزه مراتع سرمایه های ملی هر کشور محسوب می شوند، به طوری که حفاظت و استفاده صحیح از آن ها، علاوه بر ثروت آفرینی، بقای محیط زیست را نیز تضمین می کند. کشور ایران به علت وسعت و تنوع شرایط اقلیمی و توپوگرافیک از فلور بسیار غنی برخوردار است (14). شناسایی فلور منطقه و حفاظت از رستنی های آن به عنوان بخشی از اکوسیستم، تاثیر زیادی بر جوامع گیاهی در جهت توالی و رسیدن به جامعه ی کلیماکس دارد و می تواند از طریق افزایش تنوع در اکوسیستم ها از زوال منابع طبیعی جلوگیری نماید (6). فلور هر منطقه نتیجه واکنش های جامعه زیستی در برابر شرایط محیط کنونی و تکامل گیاهان در دوران گذشته است (24). فلور همانند شناسنامه ای نشان دهنده وضعیت گذشته و حال یک منطقه بوده و در پیش بینی های آینده نقش به سزایی دارد (11). از این رو شناسایی و معرفی رستنی های یک منطقه از اهمیت ویژه ای برخوردار است که از آن جمله می توان تعیین پتانسیل و قابلیت های رویشی منطقه، امکان دسترسی به گونه های گیاهی خاص در محل و زمان معین، امکان افزایش تراکم گونه های منطقه، امکان دستیابی به گونه یا گونه های جدید گیاهی و شناسایی عوامل مخرب رستنی های منطقه را نام برد (17). شکل زیستی، فرایند های اولیه گیاه را کنترل می کند و مشهودترین طبقه بندی جهت توصیف و توضیح ساختار گیاه می باشد. شکل زیستی هر گونه در هر اجتماع گیاهی متفاوت است که همین اختلاف، مبنای ساختار اجتماعات گیاهی به شمار می رود (16). رده بندی های مختلفی از شکل های زیستی وجود دارد که در آن ها سیستم ران کائر دارای بیشترین کاربرد است (3). ارزیابی و بررسی انتشار جغرافیایی گیاهان هر منطقه، در تعیین عرصه انتشار گونه ها و تغییرات آن در پی تاثیر عوامل مختلف و نیز تشخیص گونه های بوم زاد اهمیت بسیاری دارد (23، 1). در دهه اخیر، پژوهش هایی در زمینه مطالعات فلورستیکی در مناطق مختلف صورت گرفته، که از جمله می توان به مطالعات ذیل اشاره کرد. آتشگاهی و همکاران (5) با مطالعه فلور جنگل های شرق دوانگه ساری 237 گونه را شناسایی نموده که 46 % آن را همی کریپتوفیت تشکیل داده است. بحرینی و همکاران (7) با مطالعه فلور، شکل های زیستی و پراکنش جغرافیایی گیاهان در مراتع سیاه بیشه دریافتند که در بین اشکال زیستی منطقه به ترتیب همی کریپتوفیت ها با 53% و تروفیت ها با 28% بیشترین درصد را به خود اختصاص داده اند و انتشار جغرافیایی فلور منطقه نشان داد که بیشترین پراکنش جغرافیایی با 36%، به منطقه رویشی ایرانی تورانی-اروپا سیبری تعلق دارد. بنابراین با شناسایی و تعیین گونه های گیاهی منطقه، اشکال رویشی و انتشار جغرافیایی گیاهان می توان برنامه ریزی های مختلف به ویژه در زمینه ی حفظ، احیا، مدیریت و شناخت گونه های گیاهی با ارزش را در جهت تعیین ارزش اکولوژیکی و حفاظت از ذخیره گاه های ژنتیکی فراهم نمود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/901987>

